

FGC

zpívat si: pam pam pam padadadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl,
to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl,
jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších
a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně
tázal na moje zdraví.

Ref.

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno,
lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí
moje strakaté krávy.

Ref.

- 22 -

POSLEDNÍ MÍLE

Hoboes

- D F#mi D⁶ F#mi
1. Obloha bledne, nastává den,
D F#mi D⁶ Fdim
pokrývku mlhy zvedá,
Emi G+ G G+
z ohrad se ženou stáda ven,
Emi G#7 A7 A+
slunce jim spát nedá.
D F#mi D⁶ F#mi
Kamarád oheň zhasíná,
D F#mi D7
jitra je, táhnu dál.
G D C# C H
Na všechnu strasti zapomínám,
E7 A7 A+
vítr je sebou vzal.
2. Za zády sníh i pouště mám,
s mračny mé kroky jdou,
stepí i lesem táhnu dál,
cestou dobrou i zlou.
Stopy jdou do země vyvolené,
po létech vracím se k ní.
Dnes moje nohy unavené,
jdou míli poslední

- 7 -

TŘINÁCTKA

Klíč

Emi D

1. Zve válčit mě pan maršál sám,
C H7
v mládí je má síla, milá,
Emi D
víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,
C H7 Emi
třináct růží na polštář ti dám.

Ref: /: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi Hmi
v neštěstí i štěstí být
C G
chlap, a neznej klid,
Ami
a tarokovou třináctku,
H7 Emi
tu musíš v kapse mít. :/

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

Ref.

- 20 -

2. Na co hlavu, hlava bolí,
v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli,
rozptyluje při práci.

Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#

Ref: Zato tělo, to je dílo,
Ami7 D7
nohy, ruce, sádlo, špek,
Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#
to ono školu vychodilo,
Ami7 D7
na něm stojí příští věk.

3. To ono sevře páku stroje
či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje,
směle šplhá nahoru.

4. Trnitá je cesta vzhůru
a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru,
vždyť by ji to zničilo.

Ref: A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedovedeš
se zamilovat bezhlavě.

- 9 -